



Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

13 februarie 2014*

„Recurs — Indicații geografice protejate — Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 — Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate pentru vinuri — Baza de date E-Bacchus — Tokaj”

În cauza C-31/13 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție, introdus la 22 ianuarie 2013,

Ungaria, reprezentată de M. Z. Fehér și de K. Szíjjártó, în calitate de agenți,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

Comisia Europeană, reprezentată de V. Bottka, de B. Schima și de B. Eggers, în calitate de agenți,

pârâtă în primă instanță,

Republica Slovacă, reprezentată de B. Ricziová, în calitate de agent,

intervenientă în primă instanță,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul M. Ilešič (raportor), președinte de cameră, domnii C.G. Fernlund și A. Ó Caoimh, doamna C. Toader și domnul E. Jarašiūnas, judecători,

avocat general: domnul P. Cruz Villalón,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 6 noiembrie 2013,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: maghiara.

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Ungaria solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 8 noiembrie 2012, Ungaria/Comisia (T-194/10, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care Tribunalul a declarat inadmisibilă acțiunea sa având ca obiect anularea înscrierii din 26 februarie 2010 a denumirii de origine protejate „Vinohradnícka oblast’ Tokaj” (denumită în continuare „înscrierea în litigiu”), care figurează, cu Slovacia ca țară de origine, în registrul electronic al denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate pentru vinuri (denumită în continuare „baza de date E-Bacchus”).

Cadrul juridic

Regulamentul (CE) nr. 1493/1999

- 2 Articolul 54 din Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței vitivinicole (JO L 179, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 28, p. 190) prevedea:

„(1) «Vinurile de calitate produse în regiuni determinate» (v.c.p.r.d.) sunt acele vinuri care corespund dispozițiilor prezentului titlu și dispozițiilor comunitare și naționale adoptate în această privință.

[...]

(4) Statele membre transmit Comisiei lista cu v.c.p.r.d. pe care le recunosc, indicând pentru fiecare dintre aceste vinuri detalii privind dispozițiile naționale care reglementează producția și fabricarea lor.

(5) Comisia publică lista respectivă în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, seria C.”

- 3 Acest regulament a fost abrogat de Regulamentul (CE) nr. 479/2008 al Consiliului din 29 aprilie 2008 privind organizarea comună a pieței vitivinicole, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1493/1999, a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003, a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 și a Regulamentului (CE) nr. 3/2008 și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2392/86 și a Regulamentului (CE) nr. 1493/1999 (JO L 148, p. 1).

Regulamentul (CE) nr. 479/2008 și Regulamentul (CE) nr. 1234/2007

- 4 Considerentul (5) al Regulamentului nr. 479/2008 prevedea că era „oportună modificarea fundamentală a regimului comunitar aplicabil sectorului vitivinicol”.

- 5 Considerentul (36) al acestui regulament avea următorul cuprins.

„Din motive de securitate juridică, denumirile de origine și indicațiile geografice existente în Comunitate ar trebui să fie excluse de la aplicarea noii proceduri de examinare. Cu toate acestea, statele membre în cauză ar trebui să furnizeze Comisiei informațiile și actele de bază în temeiul cărora aceste denumiri de origine și indicații geografice au fost recunoscute la nivel național, în caz contrar acestea pierzând protecția de care beneficiază. Din motive de securitate juridică, posibilitatea de a anula denumirile de origine și indicațiile geografice existente ar trebui să fie limitată.”

- 6 Potrivit articolului 51 alineatul (1) din Regulamentul nr. 479/2008, denumirile de vinuri protejate în conformitate cu articolele 51 și 54 din Regulamentul nr. 1493/1999 erau protejate automat în temeiul Regulamentului nr. 479/2008.

- 7 Regulamentul nr. 479/2008 a fost abrogat de Regulamentul (CE) nr. 491/2009 al Consiliului din 25 mai 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul „unic OCP”) (JO L 154, p. 1), începând cu 1 august 2009.
- 8 Articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 491/2009 prevede că trimiterile la regulamentul abrogat, și anume la Regulamentul nr. 479/2008, se interpretează ca trimiteri la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul „unic OCP”) (JO L 299, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1140/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 (JO L 312, p. 4, denumit în continuare „Regulamentul nr. 1234/2007”) și se citesc în conformitate cu tabelele de corespondență din anexa XXII la respectivul regulament.
- 9 Tabelele de corespondență menționate scot în evidență că articolul 51 din Regulamentul nr. 479/2008 corespunde articolului 118s din Regulamentul nr. 1234/2007.
- 10 Regulamentul nr. 1234/2007 a încorporat astfel, în temeiul Regulamentului nr. 491/2009 și începând cu 1 august 2009, Regulamentul nr. 479/2008.
- 11 Articolul 118i din Regulamentul nr. 1234/2007 prevede:
- „Pe baza informațiilor de care dispune Comisia, aceasta decide [...] fie acordarea protecției pentru denumirea de origine sau indicația geografică, dacă aceasta îndeplinește condițiile prevăzute în prezenta subsecțiune și este compatibilă cu legislația comunitară, fie respingerea cererii, dacă aceste condiții nu sunt îndeplinite.”
- 12 Articolul 118n din Regulamentul nr. 1234/2007 prevede:
- „Comisia întocmește și ține la zi un registru electronic al denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate pentru vinuri, care este accesibil publicului.”
- 13 Articolul 118s din Regulamentul nr. 1234/2007, intitulat „Denumiri de vinuri protejate în prezent”, are următorul cuprins:
- „(1) Denumirile de vinuri protejate în conformitate cu articolele 51 și 54 din Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 și cu articolul 28 din Regulamentul (CE) nr. 753/2002 al Comisiei din 29 aprilie 2002 de stabilire a anumitor norme de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului în ceea ce privește descrierea, denumirea, prezentarea și protejarea anumitor produse vitivinicole sunt protejate automat în temeiul prezentului regulament. Comisia le înscrie în registrul prevăzut la articolul 118n din prezentul regulament.
- (2) În ceea ce privește denumirile de vinuri protejate menționate la alineatul (1), statele membre transmit Comisiei:
- (a) dosarele tehnice [...];
- (b) deciziile naționale de aprobare.
- (3) Denumirile de vinuri menționate la alineatul (1) pentru care informațiile menționate la alineatul (2) nu sunt prezentate până la 31 decembrie 2011 pierd protecția în temeiul prezentului regulament. Comisia ia măsurile administrative necesare pentru a radia aceste denumiri din registrul prevăzut la articolul 118n.

(4) Articolul 118r nu se aplică în cazul denumirilor de vinuri protejate menționate la alineatul (1).

Comisia poate decide, până la 31 decembrie 2014, [...] anularea protecției denumirilor de vinuri protejate menționate la alineatul (1), dacă acestea nu întrunesc condițiile prevăzute la articolul 118b.”

14 La 1 august 2009, conform articolului 118n din Regulamentul nr. 1234/2007, baza de date E-Bacchus a înlocuit publicarea listelor de v.c.p.r.d. în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Această bază de date conține denumirile de origine și indicațiile geografice protejate pentru vinuri care provin din state membre în temeiul Regulamentului nr. 1237/2007, precum și denumirile de origine și indicațiile geografice pentru vinuri care provin din țări terțe, protejate în temeiul unor acorduri bilaterale încheiate între Uniunea Europeană și aceste țări terțe.

15 Articolul 71 din Regulamentul (CE) nr. 607/2009 al Comisiei din 14 iulie 2009 de stabilire a unor norme de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului în ceea ce privește denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate, mențiunile tradiționale, etichetarea și prezentarea anumitor produse vitivinicole (JO L 193, p. 60) prevede la alineatul (2):

„Comisia adoptă orice decizie de anulare a denumirii de origine sau a indicației geografice în cauză în conformitate cu articolul 51 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 479/2008 pe baza documentelor de care dispune în baza articolului 51 alineatul (2) din respectivul regulament.”

16 Articolul 73 din Regulamentul nr. 607/2009, intitulat „Dispoziții tranzitorii”, prevede la alineatele (1) și (2):

„(1) Denumirile de vinuri recunoscute de statele membre ca denumire de origine sau indicație geografică până la data de 1 august 2009, care nu au fost publicate de către Comisie în baza articolului 54 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 sau a articolului 28 din Regulamentul (CE) nr. 753/2002, fac obiectul procedurii prevăzute la articolul 51 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 479/2008.

(2) Orice modificare adusă caietului de sarcini al produsului în ceea ce privește denumirile de vinuri protejate conform articolului 51 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 479/2008 sau denumirile de vinuri neprotejate conform articolului 51 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 479/2008 prezentată statului membru cel târziu la data de 1 august 2009 face obiectul procedurii prevăzute la articolul 51 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 479/2008 sub rezerva unei decizii de aprobare din partea statului membru și a unui dosar tehnic astfel cum se prevede la articolul 35 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 479/2008, notificate Comisiei cel târziu la data de 31 decembrie 2011.”

Istoricul cauzei

17 În listele de v.c.p.r.d. publicate de Comisie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la 17 februarie 2006 (JO C 41, p. 1) și la 10 mai 2007 (JO C 106, p. 1) conform articolului 54 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1493/1999, figura denumirea de origine protejată „Vinohradnícka oblast’ Tokaj” pentru a desemna vinul provenit din regiunea viticolă Tokaj din Slovacia. Respectiva denumire de origine protejată fusese înscrisă de Comisie pe baza datelor furnizate de autoritățile slovace, potrivit cărora această denumire de origine protejată figura la articolele 8 și 34 din Legea nr. 182/2005 privind viticultura și vinul (Zákon o vinohradníctve a vinárstve) din 17 martie 2005 (denumită în continuare „Legea nr. 182/2005”).

18 În schimb, ultima listă de v.c.p.r.d. publicată la 31 iulie 2009 (JO C 187, p. 1), înainte de introducerea bazei de date E-Bacchus, menționa, contrar listelor anterioare, denumirea de origine protejată „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblast’” și o trimitere la Decretul nr. 237/2005 al Ministerului slovac al Agriculturii care precizează modalitățile de acordare a drepturilor de plantare și

pune în aplicare anumite dispoziții ale Legii nr. 182/2005 (Vyhláška Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o podmienkach udeľovania výsadbových práv a ktorou sa vykonávajú niektoré ďalšie ustanovenia zákona č. 182/2005 Z. z. o vinohradníctve a vinárstve) din 13 mai 2005 (denumit în continuare „Decretul nr. 237/2005”). Această modificare fusese efectuată la cererea guvernului slovac.

- 19 La 1 august 2009, denumirea de origine protejată „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť” a fost înscrisă în baza de date E-Bacchus.
- 20 Le 30 noiembrie 2009, autoritățile slovace au adresat Comisiei o scrisoare prin care îi solicitau să înlocuiască în această bază de date denumirea de origine protejată „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť” cu denumirea de origine protejată „Vinohradnícka oblasť Tokaj”, chiar cu denumirea de origine protejată „Tokaj”. În susținerea cererii lor, acestea au indicat că denumirile respective erau cele care figurau în mod efectiv în dispozițiile lor naționale în vigoare la 1 august 2009, și anume Legea nr. 182/2005 și Decretul nr. 237/2005.
- 21 În scrisoarea adresată autorităților slovace la 18 februarie 2010, Comisia a constatat că în aceste dispoziții figura numai expresia „Vinohradnícka oblasť Tokaj”. În consecință, aceasta a respins cererea guvernului slovac de a înscrie denumirea de origine „Tokaj” în respectiva bază. În opinia sa, termenul „Tokaj” figura în dispozițiile naționale nu izolat, ci ca element al unor expresii compuse din mai mulți termeni, precum „Vinohradnícka oblasť Tokaj”, „Akostné víno pochádzajúce z vinohradníckej oblasti Tokaj” sau „Tokajské víno”.
- 22 La 26 februarie 2010, luând act, în schimb, de celelalte argumente invocate de autoritățile slovace în scrisoarea din 30 noiembrie 2009, Comisia a modificat, ținând seama de dispozițiile slovace în vigoare la 1 august 2009, informațiile conținute în baza de date E-Bacchus pentru ca acestea să fie conforme cu modul de redactare exact a dispozițiilor în discuție și, prin urmare, a efectuat înscrierea în litigiu.
- 23 În scrisoarea din 5 martie 2010 adresată Comisiei, autoritățile maghiare au contestat această înscriere. Ele au arătat că denumirea de origine corectă ar fi „Tokajská vinohradnícka oblasť”, iar nu „Vinohradnícka oblasť Tokaj”. Acestea au făcut trimitere la noua legislație slovacă privind vinurile, și anume Legea nr. 313/2009 privind viticultura și vinul (Zákon o vinohradníctve a vinárstve) din 30 iunie 2009 (denumită în continuare „Legea nr. 313/2009”), intrată în vigoare la 1 septembrie 2009, în care figura expresia „Tokajská vinohradnícka oblasť”.
- 24 La 27 aprilie 2010, Parlamentul slovac a adoptat o nouă lege prin care a fost abrogată Legea nr. 313/2009 și a fost introdusă denumirea de origine protejată „Tokaj”. Această nouă lege a intrat în vigoare la 1 iunie 2010.

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 25 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 28 aprilie 2010, Ungaria a formulat o acțiune având ca obiect anularea înscrierii în litigiu.
- 26 Prin Ordonanța din 13 septembrie 2010, s-a admis cererea de intervenție formulată de Republica Slovacă în susținerea concluziilor Comisiei.
- 27 În ședința din fața Tribunalului, Comisia a ridicat o excepție de inadmisibilitate arătând că înscrierea în litigiu nu constituia un „act atacabil” în sensul articolului 263 TFUE. Întemeindu-se pe Hotărârea Tribunalului din 11 mai 2010, Abadía Retuerta/OAPI (CUVÉE PALOMAR) (T-237/08, Rep., p. II-1583, punctul 101), aceasta a arătat că protecția denumirii de origine protejate „Vinohradnícka oblasť Tokaj” își avea originea în legislația națională slovacă, astfel încât înscrierea în litigiu era lipsită de efecte juridice.

28 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a respins acțiunea Ungariei ca inadmisibilă pentru motivul că înscrierea în litigiu nu producea efecte juridice și nu era, prin urmare, un „act atacabil” în sensul articolului 263 TFUE. Tribunalul s-a întemeiat, printre altele, pe caracterul automat al protecției denumirilor de vinuri deja protejate prin Regulamentul nr. 1493/1999, prevăzut la articolul 118s alineatul (1) din Regulamentul nr. 1234/2007. În acest sens, Tribunalul s-a pronunțat la punctul 21 din hotărârea atacată după cum urmează:

„Din caracterul automat al protecției denumirilor de vinuri deja protejate în temeiul Regulamentului nr. 1493/1999, prevăzut la articolul 118s alineatul (1) din Regulamentul nr. 1234/2007 [...], rezultă că, în ceea ce privește respectivele denumiri de vinuri, nu este necesară înscrierea în baza de date E-Bacchus, pentru ca aceste denumiri de vinuri să beneficieze de protecție la nivelul Uniunii. Astfel, denumirile de vinuri în discuție sunt protejate în mod «automat» în temeiul Regulamentului nr. 1234/2007 [...], fără ca această protecție să depindă de înscrierea lor în baza de date menționată. Această înscriere este numai o consecință a tranziției automate a unei protecții deja existente de la un cadru de reglementare la altul, iar nu o condiție pentru acordarea acestei protecții. Rezultă că, întrucât denumirea de origine protejată «Vinohradnícka oblasť Tokaj» face parte din denumirile de vinuri protejate în temeiul Regulamentului nr. 1493/1999, înscrierea sa în baza de date E-Bacchus nu era necesară pentru ca această denumire de origine protejată să beneficieze de protecție la nivelul Uniunii.”

29 În ceea ce privește în special protecția în temeiul Regulamentului nr. 1493/1999, Tribunalul a considerat la punctul 23 din hotărârea atacată că „protecția comunitară a denumirilor de vinuri prevăzută de [regulamentul menționat] se întemeiază pe denumiri de vinuri astfel cum fuseseră stabilite de legislația statelor membre cu respectarea dispozițiilor relevante ale regulamentului respectiv. Această protecție nu rezultă dintr-o procedură comunitară autonomă și nici măcar dintr-un mecanism la finalul căruia indicațiile geografice recunoscute de statele membre ar fi fost reunite într-un act comunitar cu caracter obligatoriu [a se vedea în acest sens Hotărârea Abadía Retuerta/OAPI (CUVÉE PALOMAR), citată anterior, punctul 97]”.

30 Tribunalul a statuat astfel că această concluzie nu este repusă în discuție nici de publicarea eronată a denumirii de origine protejate „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť” în lista de v.c.p.r.d. publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la 31 iulie 2009, nici de adoptarea Legii nr. 313/2009.

31 În această privință, Tribunalul a considerat, pe de o parte, la punctul 26 din hotărârea atacată că publicarea eronată în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, prin caracterul său informativ, „nu repune în discuție protecția pe care o acordă Regulamentul nr. 1493/1999 denumirilor de origine care beneficiază de protecție în temeiul legislației slovace, inclusiv denumirea «Vinohradnícka oblasť Tokaj»”.

32 Pe de altă parte, Tribunalul a arătat la punctul 28 din hotărârea sa că Legea nr. 313/2009, care a abrogat Legea nr. 182/2005 și Decretul nr. 237/2005 și care dispune că teritoriul viticol slovac cuprinde subdiviziunea „Tokajská vinohradnícka oblasť”, a intrat în vigoare la 1 septembrie 2009, în timp ce, pentru înscrierea în baza de date E-Bacchus, erau relevante numai legislațiile aflate în vigoare la 1 august 2009.

33 În plus, la punctele 29 și 30 din hotărârea atacată, Tribunalul a respins argumentația Ungariei potrivit căreia trebuia aplicat articolul 73 alineatul (2) din Regulamentul nr. 607/2009, întrucât această dispoziție implica existența unui caiet de sarcini legat de denumirile de vinuri. Acesta a apreciat că Legea nr. 313/2009 nu putea fi considerată o modificare ce privea caietul de sarcini al denumirilor în discuție pentru că la data modificării bazei de date E-Bacchus, și anume la 26 februarie 2010, Republica Slovacă nu transmisese Comisiei niciun caiet de sarcini cu privire la denumirea „Vinohradnícka oblasť Tokaj” sau „Tokajská/Tokajské/Tokajsky vinohradnícka oblasť”.

- 34 Tribunalul a respins și celelalte argumente invocate de Ungaria în susținerea admisibilității acțiunii sale.
- 35 Astfel, în ceea ce privește, în primul rând, argumentul potrivit căruia importanța bazei de date E-Bacchus ca sursă de informare pentru terții interesați trebuie considerată că produce efecte juridice în privința acestora din urmă, Tribunalul a considerat la punctul 33 din hotărârea atacată că respectiva funcție de informare nu poate modifica în mod distinct situația terților interesați, întrucât opozabilitatea măsurilor naționale prin care Republica Slovacă a creat această protecție rezultă din publicarea dispozițiilor menționate în jurnalul oficial al Republicii Slovace, iar nu din înscrierea în baza de date respectivă.
- 36 În ceea ce privește, în al doilea rând, argumentul Ungariei potrivit căruia protecția conferită prin înscrierea în baza de date E-Bacchus nu ar fi automată, Comisia fiind obligată să verifice că sunt îndeplinite condițiile care permit beneficiul acestei protecții, Tribunalul a statuat la punctele 34 și 35 din hotărârea atacată că articolul 118s alineatul (4) din Regulamentul nr. 1234/2007 conferă Comisiei, până la 31 decembrie 2014, competența de a anula, în anumite condiții, protecția automată a denumirilor protejate potrivit Regulamentului nr. 1493/1999, dar că această competență poate fi exercitată în mod efectiv numai după prezentarea dosarului tehnic care cuprinde caietul de sarcini. Or, la data înscrierii în litigiu, Republica Slovacă nu prezentase Comisiei un caiet de sarcini. La această dată, Comisia nu exercitase, așadar, vreun control în temeiul articolului 118s alineatul (4) din Regulamentul nr. 1234/2007 și nici nu era obligată să facă acest lucru.
- 37 Întrucât Ungaria susținuse de asemenea că principiul bunei administrări obliga Comisia să verifice exactitatea, relevanța actuală, autenticitatea și caracterul adecvat al datelor furnizate de statele membre, Tribunalul a statuat, fără a fi necesară soluționarea aspectului dacă o astfel de obligație exista, că aceasta nu ar fi, în orice caz, aptă să modifice în mod distinct situația juridică a terților interesați.
- 38 Tribunalul a înlăturat de asemenea la punctul 36 din hotărârea atacată argumentul Ungariei potrivit căruia conținutul bazei de date E-Bacchus determina conținutul dosarelor tehnice care, în temeiul articolului 118s alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 1234/2007, trebuiau introduse până cel târziu la 31 decembrie 2011. Acesta a statuat că, în temeiul reglementării comunitare, conținutul acestor dosare depindea de dispozițiile naționale, iar nu de înscrierea în baza de date E-Bacchus. Același raționament a fost utilizat la punctul 37 din hotărârea atacată pentru respingerea argumentului Ungariei potrivit căruia înscrierea în baza de date E-Bacchus determina indicațiile obligatorii în ceea ce privește etichetarea și prezentarea produselor prevăzute de Regulamentul nr. 1234/2007.

Concluziile părților

- 39 Prin recursul formulat, Ungaria solicită Curții:
- anularea hotărârii atacate;
 - soluționarea definitivă a litigiului conform articolului 61 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 40 Comisia solicită Curții:
- respingerea recursului;

- cu titlu subsidiar, respingerea acțiunii guvernului maghiar și
- obligarea Ungariei la plata cheltuielilor de judecată.

41 Republica Slovacă solicită Curții:

- respingerea recursului și
- obligarea Ungariei la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

42 În susținerea recursului, Ungaria invocă, în esență, trei motive. Primul motiv se întemeiază pe o eroare de drept săvârșită de Tribunal în interpretarea noțiunii „act atacabil” în sensul articolului 263 TFUE. Prin intermediul celui de al doilea motiv, Ungaria invocă o încălcare a principiului egalității de tratament. Al treilea motiv se întemeiază pe un viciu de motivare a hotărârii atacate.

Cu privire la primul motiv

Argumentele părților

- 43 Prin intermediul primului motiv, Ungaria susține că, prin faptul că Tribunalul a concluzionat că înscrierea în litigiu nu producea efecte juridice, acesta a săvârșit o eroare de drept. În susținerea acestui motiv, Ungaria invocă, în esență, patru argumente.
- 44 Prin intermediul primului argument, astfel cum a fost elaborat în cadrul recursului și în ședință, Ungaria urmărește să facă dovada că, prin efectuarea înscrierii în litigiu, Comisia a acordat o protecție în temeiul articolului 118s din Regulamentul nr. 1234/2007 unei denumiri de vin care nu putea fi considerată, potrivit reglementării relevante a Uniunii, ca beneficiind de protecție în dreptul național la 1 august 2009. Înscrierea unei denumiri de vin în baza de date E-Bacchus are ca efect, potrivit Ungariei, atestarea existenței unei protecții în temeiul noului regim al dreptului Uniunii prevăzut de regulamentul menționat, care ridică la nivel european o protecție a denumirilor de vinuri care nu exista anterior decât la nivel național. Prin urmare, înscrierea în baza de date E-Bacchus nu ar fi numai consecința tranziției automate de la un sistem de reglementare a protecției denumirilor de vinuri la altul, astfel cum a statuat Tribunalul.
- 45 În aceste condiții, Ungaria constată că baza de date E-Bacchus nu poate fi considerată o simplă listă digitală a denumirilor de vinuri analogă listelor de v.c.p.r.d. publicate în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene* și lipsite de efecte juridice. În consecință, concluziile trase de Tribunal în Hotărârea sa Abadía Retuerta/OAPI (CUVÉE PALOMAR), citată anterior, potrivit cărora listele publicate în respectiva serie C au numai caracter informativ, nu ar fi nicidecum aplicabile bazei de date E-Bacchus.
- 46 În al doilea rând, potrivit Ungariei, Comisia trebuie să exercite, la momentul înscrierii în baza de date E-Bacchus, un control al denumirilor de vinuri care urmează să fie înscrise în respectiva bază. Deși articolul 118s alineatul (4) din Regulamentul nr. 1234/2007 nu este aplicabil, Comisia ar fi totuși obligată să verifice că aceste denumiri au fost „recunoscute de statele membre” ca denumiri de origine sau indicații geografice până la data de 1 august 2009.

- 47 În al treilea rând, efectele juridice ale înscrierii în baza de date E-Bacchus ar genera și alte consecințe, în special obligația de a pregăti un caiet de sarcini pentru denumirile înscrise în baza de date E-Bacchus, care ar fi trebuit să fie prezentat, pentru denumirile existente, cel mai târziu la sfârșitul anului 2011, iar în lipsa caietului de sarcini denumirile în cauză ar trebui să fie eliminate din baza de date. Înscrierea în această bază ar avea de asemenea consecințe în materie de etichetare.
- 48 Ungaria susține, în al patrulea rând, că, în considerarea funcției sale constând în ținerea registrului denumirilor de origine și a indicațiilor geografice protejate și în temeiul principiilor buneii administrării, cooperării loiale și securității juridice, Comisia ar fi trebuit să țină seama de adoptarea de către Republica Slovacă a Legii nr. 313/2009.
- 49 Comisia apreciază că primul motiv al Ungariei se întemeiază pe o interpretare eronată a legislației aplicabile. Aceasta amintește că, potrivit articolului 118s alineatul (1) din Regulamentul nr. 1234/2007, denumirile de vinuri care beneficiază deja de protecție în conformitate cu articolele 51 și 54 din Regulamentul nr. 1493/1999 sunt protejate automat în temeiul Regulamentului nr. 1234/2007, fără ca o decizie a Comisiei să fie necesară în această privință.
- 50 Protecția acestor denumiri ar decurge astfel din regulamentul însuși, iar nu din înscrierea ulterioară în baza de date E-Bacchus. Ca urmare a rolului său pur informativ, analog celui al listelor publicate în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, înscrierea în baza de date E-Bacchus nu ar putea modifica situația juridică a terților, iar Tribunalul nu ar fi săvârșit nicio eroare de drept prin aplicarea în speță a Hotărârii sale Abadía Retuerta/OAPI (CUVÉE PALOMAR), citată anterior. Lipsa de efecte juridice a înscrierii în litigiu ar fi de altfel confirmată de împrejurarea că protecția la nivelul Uniunii este acordată cu titlu provizoriu și trebuia să înceteze în cazul în care caietul de sarcini nu era prezentat până la sfârșitul anului 2011.
- 51 Comisia respinge și argumentele Ungariei referitoare la competențele sale de control și insistă asupra caracterului automat al înscrierii denumirilor de vinuri deja protejate și asupra inexistenței unei proceduri la nivel european. În această privință, Comisia subliniază că, în temeiul articolului 73 din Regulamentul nr. 607/2009, ea trebuie să înscrie în baza de date E-Bacchus orice nouă denumire de origine sau orice nouă indicație geografică „recunoscută de statele membre” până la data de 1 august 2009. Pe de altă parte, întrucât la data înscrierii în litigiu Republica Slovacă încă nu prezentase Comisiei caietul de sarcini, aceasta nu ar fi exercitat nicio putere de control în temeiul articolului 118s alineatul (4) din Regulamentul nr. 1234/2007 și nici nu ar fi fost obligată să facă acest lucru.
- 52 Comisia contestă în sfârșit argumentele Ungariei referitoare la efectele înscrierii în baza de date E-Bacchus asupra caietelor de sarcini și asupra etichetării, arătând că, prin aceste argumente, Ungaria urmărește în realitate să obțină o reexaminare de către Curte a unor motive prezentate în primă instanță.
- 53 Republica Slovacă apreciază, asemenea Comisiei, că primul motiv este neîntemeiat. În această privință, statul membru menționat susține că înscrierea denumirilor de vinuri existente în baza de date E-Bacchus este lipsită de efecte juridice și nu reprezintă, prin urmare, un act atacabil în sensul articolului 263 TFUE. În susținerea acestei concluzii, aceasta invocă reglementarea anterioară care, în opinia sa, prevedea deja o protecție a denumirilor de vinuri la nivelul Uniunii.

Aprecierea Curții

- 54 Dintr-o jurisprudență constantă reiese că se consideră acte atacabile în sensul articolului 263 TFUE orice dispoziții adoptate de instituțiile Uniunii, indiferent de forma acestora, care urmăresc să producă efecte juridice obligatorii (a se vedea în special Hotărârea din 2 martie 1994, Parlamentul European/Consiliul, C-316/91, Rec., p. I-625, punctul 8, Hotărârea din 24 noiembrie 2005,

Italia/Comisia, C-138/03, C-324/03 și C-431/03, Rec., p. I-10043, punctul 32, precum și Hotărârea din 13 octombrie 2011, Deutsche Post și Germania/Comisia, C-463/10 P și C-475/10 P, Rep., p. I-9639, punctul 36).

- 55 Aceste efecte juridice obligatorii ale unui act trebuie apreciate în funcție de criteriile obiective, precum conținutul său (a se vedea în special în acest sens Hotărârea din 11 noiembrie 1981, IBM/Comisia, 60/81, Rec., p. 2639, punctul 9, și Hotărârea din 20 martie 1997, Franța/Comisia, C-57/95, Rec., p. I-1627, punctul 9), ținându-se seama, dacă este cazul, de contextul adoptării sale (a se vedea în special în acest sens Ordonanța din 13 iunie 1991, Sunzest/Comisia, C-50/90, Rec., p. I-2917, punctul 13, și Hotărârea din 26 ianuarie 2010, Internationaler Hilfsfonds/Comisia, C-362/08 P, Rep., p. I-669, punctul 58), precum și de competențele instituției autoare a actului (a se vedea în special în acest sens Hotărârea din 1 decembrie 2005, Italia/Comisia, C-301/03, Rec., p. I-10217, punctul 28).
- 56 În ceea ce privește, în primul rând, conținutul înscrierii în litigiu, nu se contestă că, la 26 februarie 2010, Comisia a modificat informațiile din baza de date E-Bacchus prin înlocuirea denumirii de origine protejate „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť” cu „Vinohradnícka oblasť Tokaj” fără a schimba trimiterea la legea națională relevantă, și anume Decretul nr. 237/2005 și prin menținerea datei de 1 august 2009 ca dată de referință. Astfel, din conținutul înscrierii în litigiu, care indică atât legea slovacă, cât și data de referință, rezultă că sistemul tranzitoriu de protecție a denumirilor de origine, astfel cum a fost instituit la articolul 118s din Regulamentul nr. 1234/2007, se întemeiază pe denumirile de vinuri astfel cum au fost recunoscute de legislația națională la acea dată.
- 57 În ceea ce privește, în al doilea rând, contextul în care a avut loc înscrierea în litigiu, din considerentul (36) al Regulamentului nr. 479/2008 reiese că finalitatea sistemului tranzitoriu este de a exclude denumirile de origine și indicațiile geografice care există deja în cadrul Uniunii de la aplicarea noii proceduri de examinare, precum și de a limita posibilitățile de a le anula din motive de securitate juridică.
- 58 Rezultă că sistemul tranzitoriu prevăzut la articolul 118s din Regulamentul nr. 1234/2007 a fost instituit în scopul de a menține, din motive de securitate juridică, protecția denumirilor de vinuri deja protejate până la data de 1 august 2009 în dreptul intern și, prin urmare, la nivelul Uniunii în temeiul Regulamentului nr. 1493/1999. Modul de redactare a articolului 118s alineatul (1) din Regulamentul nr. 1234/2007 confirmă acest obiectiv prin faptul că prevede că respectivele denumiri de vinuri sunt „protejate automat în temeiul prezentului regulament”. Prin urmare, Tribunalul a concluzionat în mod întemeiat la punctul 21 din hotărârea atacată că protecția denumirilor de vinuri existente prezenta caracter automat.
- 59 În ceea ce privește, în al treilea rând, puterea de care dispune Comisia cu ocazia înscrierii în litigiu, este adevărat că această instituție poate, în pofida caracterului automat al protecției denumirilor de vinuri existente, să decidă până la 31 decembrie 2014 și întemeindu-se pe articolul 118s alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1234/2007 să anuleze protecția automată acordată denumirilor de vinuri potrivit alineatului (1) al articolului menționat.
- 60 Cu toate acestea, înscrierea în litigiu nu constituie o asemenea anulare. Astfel, după cum reiese din articolul 71 alineatul (2) din Regulamentul nr. 607/2009 și după cum Ungaria admite în recursul formulat, Comisia poate exercita această putere numai după transmiterea de către statele membre a dosarelor tehnice, care conțin caiete de sarcini, și a unor decizii naționale de aprobare, în conformitate cu articolul 118s alineatul (2) din Regulamentul nr. 1234/2007.
- 61 Or, în această privință, Tribunalul a constatat la punctul 34 din hotărârea atacată că, la data înscrierii în litigiu, Republica Slovacă nu prezentase Comisiei un dosar tehnic, ceea ce nu este de altfel contestat în cadrul prezentului recurs. Prin urmare, Tribunalul a considerat în mod întemeiat la acest

punct 34 că înainte ca documentele respective să fie transmise Comisiei, aceasta din urmă nu era nici obligată, nici cel puțin autorizată să efectueze un control al denumirilor de vinuri care beneficiau deja de protecție, prevăzute la articolul 118s din Regulamentul nr. 1234/2007.

- 62 Această concluzie nu este repusă în discuție de faptul că, la 26 februarie 2010 și la cererea guvernului slovac, Comisia a modificat înscrierea în baza de date E-Bacchus prin înlocuirea denumirii de origine protejate „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť” cu „Vinohradnícka oblasť Tokaj”. Astfel, această modificare nu se întemeiează pe un control sau pe o apreciere a Comisiei, ci avea la bază articolul 73 alineatul (1) din Regulamentul nr. 607/2009, care extinde protecția automată consacrată la articolul 118s din Regulamentul nr. 1234/2007 la denumirile de vinuri protejate în mod efectiv în temeiul dreptului național la 1 august 2009 și, prin urmare, în temeiul Regulamentului nr. 1493/1999, care nu figurau pe ultima listă de v.c.p.r.d. publicată în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.
- 63 Din ansamblul elementelor de mai sus rezultă că înscrierea în baza de date E-Bacchus, efectuată de Comisie în temeiul articolului 73 alineatul (1) din Regulamentul nr. 607/2009 în ceea ce privește denumirile de vinuri recunoscute de statele membre ca denumiri de origine sau indicații geografice până la data de 1 august 2009 care nu au fost publicate de Comisie în temeiul articolului 54 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1493/1999, nu are nicio incidență asupra protecției automate de care beneficiază aceste denumiri de vinuri la nivelul Uniunii. Prin urmare, Comisia nu este autorizată nici să acorde protecție, nici să decidă cu privire la denumirea de vin care trebuie înscrisă în baza de date E-Bacchus potrivit respectivului articol 73 alineatul (1). Astfel, nu trebuie să se facă distincție între efectele înscrierii pe listele de v.c.p.r.d. publicate în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene* și efectele înscrierii în baza de date E-Bacchus.
- 64 Prin urmare, Tribunalul a statuat în mod întemeiat la punctele 21 și 23 din hotărârea atacată că înscrierea în baza de date E-Bacchus nu este necesară pentru ca respectivele denumiri de vinuri să beneficieze de protecție la nivelul Uniunii, aceste denumiri fiind protejate automat în temeiul Regulamentului nr. 1234/2007, cu modificările ulterioare, fără ca această protecție să depindă de înscrierea lor în respectiva bază de date.
- 65 Dat fiind că înscrierea în litigiu nu îndeplinește cerințele prevăzute în jurisprudența citată la punctul 54 din prezenta hotărâre, Tribunalul nu a săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat că această înscriere nu constituie un act atacabil.
- 66 Această concluzie nu este nicidecum infirmată de argumentele Ungariei menționate la punctele 47 și 48 din prezenta hotărâre.
- 67 În această privință, trebuie subliniat că Ungaria consideră atât efectele asupra etichetării și asupra conținutului caietului de sarcini, cât și obligația Comisiei de a ține seama de noua lege slovacă drept consecințe necesare ale efectelor juridice obligatorii care ar fi trebuit să fie recunoscute înscrierii în baza de date E-Bacchus. Aceste argumente nu repun nicidecum în discuție concluzia Tribunalului de la punctul 38 din hotărârea atacată potrivit căreia înscrierea în litigiu nu producea efecte juridice și sunt, prin urmare, potrivit unei jurisprudențe constante, inoperante (a se vedea Hotărârea din 12 iulie 2001, Comisia și Franța/TF1, C-302/99 P și C-308/99 P, Rec., p. I-5603, punctele 26-29, și Hotărârea din 18 iunie 2005, Dansk Rørindustri și alții/Comisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P și C-213/02 P, Rec., p. I-5425, punctul 148).
- 68 Având în vedere toate cele expuse anterior, primul motiv al Ungariei trebuie respins.

Cu privire la al doilea motiv

Argumentele părților

- 69 Prin intermediul celui de al doilea motiv, Ungaria susține că, prin faptul că a statuat că înscrierea în litigiu nu este un „act atacabil” în sensul articolului 263 TFUE, Tribunalul a încălcat principiul egalității de tratament în măsura în care ar fi tratat în mod diferit aceste înscrieri în raport cu înscrierile noi, care, în opinia Ungariei, puteau face obiectul unei acțiuni în anulare în temeiul articolului 263 TFUE.
- 70 Ungaria subliniază că baza de date E-Bacchus formează un registru unic. În consecință, acest stat membru apreciază că este eronat să se considere că numai înscrierile care privesc denumirile noi produc efecte juridice. În pofida diferențelor dintre cele două regimuri juridice care guvernează acordarea protecției pentru denumirile de vinuri, persoanele interesate ar trebui să fie în măsură să atace toate măsurile instituțiilor prin care protecția denumirilor de vinuri acordată în temeiul dreptului intern este transformată în protecție potrivit dreptului Uniunii.
- 71 Potrivit Comisiei, denumirile de vinuri care beneficiază în prezent de protecție și noile denumiri constituie situații juridice și factuale diferite și nu sunt, așadar, comparabile. În ședință, Comisia a subliniat de asemenea că, în cadrul noului regim vitivinicol al Uniunii, îi revine sarcina de a adopta decizia finală de acordare a protecției unei denumiri de vin.
- 72 Republica Slovacă apreciază că diferențele pe planul efectelor juridice a înscrierii în baza de date E-Bacchus dintre denumirile de vinuri existente și denumirile noi sunt legitime și nu constituie o încălcare a principiului egalității de tratament. În schimb, această situație s-ar regăsi în ipoteza în care înscrieri ale denumirilor de vinuri existente și ale denumirilor noi de vinuri ar fi tratate identic, în măsura în care această ipoteză nu ar ține seama de diferențele obiective dintre cele două situații.

Aprecierea Curții

- 73 Principiul egalității de tratament, care se numără printre principiile generale de drept al Uniunii, impune ca situații comparabile să nu fie tratate în mod diferit și ca situații diferite să nu fie tratate în același mod, cu excepția cazului în care un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv (Hotărârea Curții din 9 septembrie 2004, Spania/Comisia, C-304/01, Rec., p. I-7655, punctul 31, și Hotărârea din 3 martie 2005, Italia/Comisia, C-283/02, punctul 79).
- 74 Astfel cum reiese din cuprinsul considerentului (5) al Regulamentului nr. 479/2008, regimul Uniunii aplicabil sectorului vitivinicol a fost modificat, prin intermediul regulamentul menționat, în mod fundamental pentru a atinge obiective legate, printre altele, de calitatea vinurilor. În acest scop, noul regim de protecție supune orice cerere de protecție a unei denumiri de vin unei examinări aprofundate care se efectuează în două etape, și anume la nivel național și ulterior la nivelul Uniunii, în conformitate cu articolele 118e-118i din Regulamentul nr. 1234/2007, fără ca vreun efect automat să fie recunoscut în această privință, din moment ce Comisia dispune de o veritabilă putere de decizie în temeiul articolului 118i din Regulamentul nr. 1234/2007 care îi permite fie să acorde, fie să refuze protecția pentru denumirea de origine sau indicația geografică după cum condițiile prevăzute de regulamentul menționat sunt sau nu sunt îndeplinite.
- 75 Întrucât contextele juridice și competențele Comisiei legate de înscrierile în baza de date E-Bacchus în temeiul celor două regimuri de protecție a denumirilor de vinuri, astfel cum sunt instituite de legiuitorul Uniunii, nu sunt comparabile, argumentul Ungariei întemeiat pe încălcarea principiului egalității săvârșită de Tribunal nu poate fi primit.
- 76 Al doilea motiv trebuie, așadar, respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al treilea motiv

Argumentele părților

- 77 Prin intermediul celui de al treilea motiv, Ungaria apreciază că hotărârea Tribunalului a fost afectată de un viciu de motivare întrucât nu a răspuns la argumentele invocate de aceasta în cererea sa introductivă și în ședință. Acest motiv se împarte în două aspecte.
- 78 Prin intermediul primului aspect al celui de al treilea motiv, Ungaria impută Tribunalului că nu a răspuns la argumentul său potrivit căruia, în scopul de a stabili existența unei denumiri protejate într-un stat membru în sensul articolului 118s din Regulamentul nr. 1234/2007, data determinantă este cea a publicării reglementării naționale în jurnalul oficial al acestui stat membru, iar nu data intrării în vigoare a reglementării respective. Astfel, la punctul 28 din hotărârea atacată, Tribunalul ar fi indicat numai că împrejurarea că Legea nr. 313/2009 a fost adoptată la 30 iunie 2009 este lipsită de relevanță, dat fiind că nu intrase încă în vigoare la 1 august 2009, fără a prezenta motivele care justificau alegerea unei date în loc de cealaltă.
- 79 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al treilea motiv, Ungaria arată că Tribunalul nu a motivat suficient la punctul 30 din hotărârea atacată concluzia potrivit căreia Legea nr. 313/2009 nu poate fi interpretată drept o modificare ce privește caietul de sarcini în sensul articolului 73 alineatul (2) din Regulamentul nr. 607/2009. Astfel, Tribunalul nu ar fi răspuns la argumentația Ungariei potrivit căreia, în statele membre în care întocmirea unui caiet de sarcini nu era obligatorie înainte de intrarea în vigoare a noii reglementări a Uniunii, o modificare a unei legi sau a unui regulament care privește elementele care trebuie indicate în caietul de sarcini poate constitui o modificare precum cea prevăzută la articolul 73 alineatul (2) din Regulamentul nr. 607/2009.
- 80 Comisia apreciază că al treilea motiv al Ungariei în ansamblul său privește motive neesențiale ale hotărârii atacate și că este, prin urmare, inoperant.
- 81 Republica Slovacă susține că primul aspect al celui de al treilea motiv este inadmisibil, în măsura în care argumentul întemeiat pe data publicării reglementării naționale nu a fost invocat de Ungaria în fața Tribunalului, întrucât aceasta a dezvoltat argumente numai în raport cu data adoptării sau a intrării în vigoare a reglementării naționale. În orice caz, acest aspect ar fi neîntemeiat, ca și al doilea aspect al motivului respectiv, care prezintă, în plus, caracter neesențial.

Aprecierea Curții

- 82 Potrivit unei jurisprudențe constante, criticile îndreptate împotriva motivelor neesențiale ale unei decizii a Tribunalului nu pot determina anularea acestei decizii și sunt, așadar, inoperante (Hotărârea Dansk Rørindustri și alții/Comisia, citată anterior, punctul 148, precum și Ordonanța din 23 februarie 2006, Piau/Comisia, C-171/05 P, punctul 86).
- 83 Or, în speță, Ungaria constată ea însăși că Tribunalul nu era obligat să abordeze aspectul dacă reglementarea națională aplicabilă înscrierii în baza de date E-Bacchus trebuia să fie publicată sau să intre în vigoare la data limită, nici pe cel referitor la eventuala aplicabilitate a articolului 73 alineatul (2) din Regulamentul nr. 607/2009, în măsura în care a statuat la punctul 19 din hotărârea atacată că înscrierea în litigiu nu este aptă să producă efecte juridice.
- 84 În consecință, întrucât cele două aspecte al celui de al treilea motiv sunt îndreptate împotriva unor motiveri neesențiale, acest motiv trebuie declarat inoperant în ansamblul său.
- 85 Dat fiind că niciunul dintre motivele invocate de Ungaria nu a fost admis, se impune respingerea recursului în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 86 Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 138 alineatul (1) din același regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a solicitat obligarea Ungariei la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta din urmă a căzut în pretenții, se impune obligarea sa la plata cheltuielilor de judecată.
- 87 În conformitate cu articolul 140 alineatul (1) din regulamentul menționat, de asemenea aplicabil procedurii de recurs în temeiul respectivului articol 184 alineatul (1), statele membre care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Prin urmare, Republica Slovacă suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară și hotărăște:

- 1) Respinge recursul.**
- 2) Obligă Ungaria la plata cheltuielilor de judecată.**
- 3) Republica Slovacă suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Semnături